

СВЯТИНЯ НАРОДУ — ХЛІБ

Хлібина на вишиваному рушнику — в трудящих руках...

Мабуть, не віднайти кращого символу в нашому житті — символу невтомної праці, щедрості, сонячного вінця невисученого труда, символу святости.

В тяжкі часи наші прадіди і діди, працюючи на панщині і в наймах, поневіряючись в чужих краях, зневіряючись у всьому, навіть — у собі, могли проклясти все на світі, навіть той убогий клатик землі, який в засуху дав худий, беззерний колосок. Але не могли вони проклясти свою рідну матір і хліб. Хай то був навіть найчерствіший, найбількший окрасць. Згадаймо, юний друже, нашу недавню безтурботне дитинство. Ми не пам'ятаємо, бо надто маленькими були, але рідні розповіді, які слова ми почали вимовляти першими — «ма», а потім — «мама», потім — «тато». І серед перших слів це одно — «пана». Так ніжно нас вчили називати шматочок булки, зваживши на трудність вимовлення слова «хліб».

Та повага нам завжди передається від старших, які знають, завдяки своєму життєвому досвіду ціну всім на землі речам. І ми завжди заручаємося в пам'яті священні слова.

І тому зрозумій той резонанс, який викликав виступ у пресі одного з найсумлінніших хліборобів країни Олександра Васильовича Гіталова — «Дума про хліб». Нас хвилювало все: і розповідь про тяжкі часи, коли за шматок хліба мати посилала рідну дитину замість школи в найми, до якогось глитая, і гіталовські слова подяки чесним хлібородам, досвідченим і молодим, які своєю невтомною працею створюють хлібний достаток в нашій країні, і його щира турбота про ставлення, і наше з тобою, до хліба, який він називає народною святинею.

Глянь, ось лона — золота паляниця! Байду-кий може сказати: «Що ж, це звичайний хлібний виріб». А Олександр Васильович виводить іншу, незалежну хліборобську аксіому: «Буханка хліба увібрала в себе не тільки хліборобську працю, а й працю шахтаря, металурга, конструктора, хіміка, машинобудівника — всього робітничого класу, всього суспільства».

Для того, щоб ось така паляниця з'явилась на прилавку в магазині обласного центру, потрібно було зусилля не лише пекарів з хлібо-заводу № 1, чи № 2. Слого часу над сівалкою трудився невтомний машинобудівник Віталій Гетьманець, а хлопці з тракторної бригади Василя Могорного засіяли всю ниву. А комбайнер Григорій Назаренко з Бобринського району не дав упасти на землю жодному колоску. І вже потім — хлібоприймальний пункт, хлібзавод, або гаряча чернь сільської печі.

Цей процес, юний ровеснику, нам відомий ще з тоненьких книжечок, що нам читали няні в дитсадку. Все відомо. Але чому ж з такою обидою говорить сьогодні про деякого з нас, молодих, Олександр Васильович Гіталов:

«І часом стає прикро, що багато людей, особливо ті, хто не звідва голодного лиха, не цінують хліб»?

Справа не в тому, щоб втілити отим хлопцям, які футболі біля стадіону булочкою, що вони топчуть найсвятіше творіння рук людських. Таких хлопчаків відносно мало. Справа за тим, щоб виховати в собі бережливого господаря — чи йдеться про колосок, що впав на живому полі, чи про шматок, нез'явлений в робітничій їдальні.

І ми маємо усвідомити: досвідчені хлібороби говорять не про те, що у нас в країні мало хліба, що ми повинні бути схожими на того Падару із твору Михайла Коцюбинського, що згортав крихти зі столу та кидав собі в рот. Йдеться про економію, бережливість, як один із найголовніших засобів множення народного багатства, про що говорив у свій час Володимир Ілліч Ленін.

І К СЬОГОДНІ відрядно чути, що комсомольці і молоді Онуфріївського району завоювали ніби хороши авторитет своєю бережливістю на цьогорічних жнивах. Комсомольські рейди, перевірки «КП», сприяли значному додатку зерна, який принесла боротьба з втратами на косовиці, на токах, на перевезенні зерна. Ряд конкретних заходів здійснили і Ульяновський, Долинський, Бобринський райкоми ЛКСМУ — по вихованню в сільській молоді дбайливого ставлення до збереження зернового фонду. Справжній заслін марнотратству поставили молоді робітники Кіровоградського комбінату хлібопродуктів.

Що та інші позитивні приклади комітети комсомолу мають спонна використати у своїй виховній роботі з молоддю. Нам зробити слід багато. Багато молодих людей причетні до справи виховання бережливості, пошани до хліба, як найвищої цінності.

В дитячому садку — це вихователька, в школі — молодий вчитель і піонервожатий, піонерська дружина, комітет комсомольської організації, в сім'ї — молоді батько і мати. Значну роботу мають здійснити первинні комсомольські організації і підприємств тергівел і громадського харчування. Де-де, а тут розмова про ціну хлібного окрасця повинна бути предметною.

Правильно зауважує О. В. Гіталов, що збереження хлібного багатства, дбайливе ставлення до хліба — не «модний лозунг». Це наш священний обов'язок, це наша, з рештою, культура, наша жива душа. Бо ж не дарма в народі про твою зрілість судять з того, як ти цінуєш пшеничний, чи житній окрасць.

До газети надходять перші відгуки комсомольців і молоді на виступ О. В. Гіталова.

А ЯКОЇ ДУМКИ ТИ, РОВЕСНИКУ? ЩО ТИ ПРОПОНУЄШ ЗРОБИТИ, ЩОБ ДБАЙЛИВІШОЮ БУЛА НАША ТУРБОТА ПРО ХЛІБ? ЯК ТИ САМ СТАВИШСЯ ДО ЦЬОЇ НАРОДНОЇ СВЯТИНИ? ЯКИЙ ПРИКЛАД БАЧИШ ПОРЯД? ЯКА ТВОЯ ОСОБИСТА ВІДПОВІДЬ О. В. ГІТАЛОВУ?

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 97 (1577).

СУБОТА, 12 серпня 1972 р.

Ціна 2 коп.

Фото В. КОВПАКА.

ТЕЛЕТАЙП ОДНИМ РЕЧЕННЯМ

В нашій країні 9 серпня почався місячник радянсько-Індійської дружби, присвячений першій річниці Договору про мир, дружбу і співробітництво між Радянським Союзом і Індією, а також 25-річчю проголошення незалежності Індії.

Комуністична партія Великобританії опублікувала заяву про становище в Ольстері, висловивши свою солідарність з в'язнями — жертвами горезвісного «закона про надзвичайні повноваження».

Угода між французькою комуністичною і соціалістичною партіями про співзвучну урядову програму — це значна, безпрецедентна подія, яка викликає в країні величезні і законні надії, заявив член політбюро Французької Компартії, директор газети «Юманіте» Етьєн Фажон.

У місті комсомольської слави дев'ятої п'ятирічки ЦК ВЛКСМ заїс бригаду молодих будівельників, яка брала участь у спорудженні школи поблизу Гавани разом з інтернаціональними загонами 28 країн.

Трудівники полів Словаччини виконали план продажу державі зерна вже на 100,1 процента — продано понад 653.000 тонн зерна, а в Чехії у державні засіки вже доставлено 200.000 тонн зерна.

160.000 га державних земель підготовлено для розподілу серед безземельних і малоземельних селян Бангладеш.

У відповідь

О. В. ГІТАЛОВУ

І ЗЕРНИНУ — В КОМОРУ

В найпотаємніші куточки хліборобського серця про-никили полум'яні рядки листа двічі Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича Гіталова. Так тепло і щиро говорити про хліб дійсно може тільки людина, яка рками дбає, аби не кусень, а паляниця не переводилась в нашому великому домі. Скільки хороших слів і скільки вболівання за неоціненне багатство нашого народу!

Вчитуєшся в рядки «Думи про хліб», і ніби то твої роздуми плетуться з глибини душі. «Берегти треба не тільки печений хліб, а й зерно...» У нас в бригаді знають, як нелегко цього року було берегти кожен зернинку. Морози скували безсінню землю — це було взимку. А весною пере-сівали, і знов без дощів росла пшениця. Тому так дбайливо кожен комбайнер підготував до жнив свою машину, кожен шофер. Ми зовсім закінчили ко-зовицю ранніх зернових за 10 робочих днів. А природа ніби жарти затіяла з нами — задощило якось не-

сподівано. Та ми й до цього були готові. Незначно переобладнання — і наші комбайни косили й полеглі хліба. Не замовкали очні машини на токах, весь час зерно перелопачували. А як обладнали кузови — кмаха не пролізе. Як бригадир, а не пам'ятаю випадку, щоб в ті гарячі дні міся доведеться кому-небудь дорікнути за розсипане зерно по дорозі чи біля комбайна, за невиправдані простої.

Ми вирощуємо мільйони пудів хліба і ставимо зв-слін, щоб не пропало зер-нятко. Бо в кожному з них — моя праця і мої товари-ші, недоспані ночі, тугі мозоли на руках. Я погод-жуюсь з Олександром Васильовичем: бачити, як бу-лка стає іграшкою, а тонни хлібних решток йдуть іноді на смітник — це тяжка образа для трудівників поля. Турботу про збережен-ня хліба треба вирішувати на рівні загальнодержавних завдань.

В. ГАЛУШКО,

бригадир комсомоль-сько-молодіжної трак-торної бригади кол-госпу імені Куйбише-ва (Головківка) Олек-сандрійського району.

КОЖЕН ОКРАЄЦЬ...

Наша робота скромна, але потрібна: ми годуємо людей. Увесь день маємо справу — найціннішим людським скарбом — з хлібом. І тому так схвильовали мене рядки нашого славного хлібороба двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова «Дума про хліб», які з'явилися в пресі. Та, власне, справа не лише в моїй професії. Його турботи зрозумілі кожній нашій людині. Він і сам про те каже: «...Не випадково, коли стихія дуріє, то не тільки у нашого брата, хлібороба, а й у городянина камінь на серці». Правильно.

Але часто ми, городяни, турбуємось про хліб взагалі, забуваємо про нього зокрема. Ось обговорювали «Думу про хліб» і вирішили з дітьми: будемо приносити відвідувачу не шлу гору хліба, як раніше, а одну-дві скиби. Якщо виявиться мало — принесемо іще, не шкода, та й ходити не ліньки. А там дивись замість того, щоб починати кусок за куском, людина і обмежиться тими двома. Не подумайте, що ми намагаємось заллшити людей голодними. Нехай їдять хліб, на здоров'я. Але ж марно псувати не будуть.

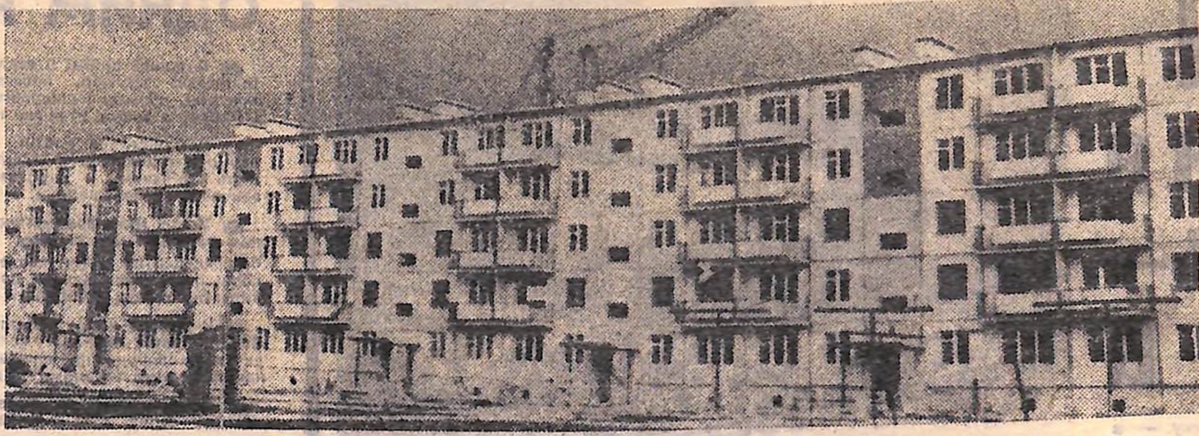
І я цілком згодна з Олександром Васильовичем в тому, що цю справу використання харчових відходів потрібно ставити на державній рейки. В нашому ресторані решти їжі використовуються для відгодівлі худоби в радгоспі «Зоря».

Тому так і схвильовала мене гіталовська «Дума про хліб». Усім серцем приєднуюсь до нього: давайте будемо добрими господарями, давайте берегти хліборобську працю! Щоб жоден шматок не пропав. А для цього треба не лише наше бажання, а й певна організаційська робота, про яку говорив хлібороб. Хороша звичка переробити в необхідність і виникну-ти шматок хліба вже не дозволить совість.

О. КУКУЛЕНКО,

офіціантка, секретар комсомольської організа-ції ресторану «Відпочинок».

Завтра — День будівельника

Через кілька місяців біля будинку-красеня по вулиці Ю. Японського зустрітуться автомашини з новоселами. А доки це господарі тут — будівельники комбінату «Кіровоградважбуд».

Фото В. Ковпака.

МИ ЙДЕМО вулицями наших міст і селищ. Назустріч встать знайомі давні і недавні — будинки старовинні і сучасні світли й красні. Відкрилася нова кіношкола, кінотеатр, Палац культури... І за все це ми сьогодні вклоняємося їх творцям, що носять горде ім'я — будівельник.

Опора — молоді кадри

Кореспондент:
— Яка поповнення прийде на будівництво в цьому році?
Є. М. Сафронів:
Професія будівельника — одна з найдавніших і поважаних в усіх народів, і в усі епохи. І якщо сьогодні з кельмами і правилами, за підставами баштових кранів і бетонних складачів стоїть виключно моподь — явище зрозуміле. А вже більшої романтики, ніж залишити по собі пам'ятники у вигляді палаців, заводів, електростанцій чи просто хороших житлових будинків, уявити важко. Ось і у нас в комбінаті майже вісімдесят процентів працюючих — це люди віком до 30 років. Ще два роки тому основне поповнення кадрів ми бідеркували через оргнабір. Останнім часом ставку робимо на випускників МПТУ. Маємо три базові училища: два в Олександрії і одне — в Кіровограді. Цього року в обласному центрі плануємо закінчити будівництво нового училища на 650 учнів. З введенням його в дію тільки Кіровоград дасть нам щорічно поповнення в 950 чоловік. Тому я прихильник випускників профтехучилищ, зрозуміти це важко. З

цих закладів підготовки робітничих кадрів приходять люди, навчені професією, організовані, дисципліновані. А якщо врахувати, що в основному — це вихідці з Кіровоградщини, то маеш більше впевненості в їх освітості.

Хороших будівельників готує для нас найстаріше училище міста МПТУ № 2, де директором Я. М. Ковальчук. В його класах і майстернях вчилися кавалери орденів Леніна Марія Іванівна Волошина і Марія Іванівна Ломаченко, кавалер ордена «Знак Пошани» Іван Васильович Степаненко, Віктор Харитонович Кулик, який нагороджений Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР. Ми з радістю прийняли в цьому році 296 їх юних послідовників — випускників училища.

Кореспондент:
— Як молоді робітники приживаються в колективах будівельників?
Є. М. Сафронів:
— Якщо наша орієнтація в останній час — на випускників профтехучилищ, значить і турбота — про інтереси двадцятилітніх. Ми прагнемо, хоч і не завжди це виходить, новій людині, перш за все, створити хороші побутові і куль-

турні умови, щоб не зважно було міняти місце роботи. Чотири гуртожитки стануть другим домом для юнків і дічат. Ми хочемо зробити все, щоб мешканець відчув увагу до себе, домашній затишок. Відчинені завжди двері в червоних кутках і в кімнатах самостійної підготовки.

Улюбленим місцем відпочинку молоді став клуб будівельників. Тут нещодавно з концертною програмою аматори-ентузіасты їздили на улашту комсомольську будову в Побузьє.

Кореспондент:
— Професія будівельника дає простір для творчості і ініціативи. Що в цьому плані досягли молоді робітники комбінату?
Є. М. Сафронів:
— Дійсно, будівництво, передусім має багато невичерпних резервів, як галузь господарства, що безперервно розвивається. За перше півріччя від впровадження рацпропозицій по комбінату вже одержали 173 тисячі карбованців умовно-річної економії. Частина молодих раціоналізаторів у цьому доробку чимала. 11 рацпропозицій з економічним ефектом в 42,7 тисячі карбованців — їх внесок ощадливості. Відомі раціоналізатори Іван Шлянчак, Володимир Андрющенко, Микола Климівич, Віктор Нюньков — спеціалісти молоді. Їх відкриття і пропозиції заслуговують уваги. Молодий комуніст Іван Шлянчак за спеціальністю слюсар будівельного управління «Житлобуд». Він однаково дружить і з інструментом, і з ватманом. Це він запропонував механізувати ручні операції на промашенні касет стінних панелей. Продуктивність праці одразу вросла на цьому процесі майже в чотири рази, й економія солідна — 2300 карбованців.

Комсомолець Анатолій Долженко — інженер. На інженерному рівні і його пропозиції. З групою авторів він здійснив суттєві поправки щодо поліпшення проекту торговельного центру в місті Кіровограді. В результаті було збережено 3300 карбованців державних коштів.

Для ширшого залучення молодих до творчого пошуку з 1 серпня в комбінаті разом з обласною радою ВІВР оголосили конкурс на кращу постановку раціоналізаторської роботи.

Сприятливі умови для зростання ініціативи молодих будівельників — і в комсомольсько-молодіжних колективах. Цього сприяє розмах змагань на честь 50-річчя СРСР. Комсомольсько-молодіжна бригада теслярів будівельного управління № 3 (бригадир Микола Романюк, групкомсорг Петро Тетель) здає продукцію з оцінкою «добре» і «відмінно». В цьому колективі і народилася ініціатива: «Будувати без браку!» Почли наслідують зараз 17 комсомольсько-молодіжних бригад.

Непогано працюють на зведенні житла посланці Северодонецька і Кривого Рога. В нашу робітничу сім'ю прийшли випускники профтехучилищ цих міст. Зараз дієвата малярно-штукатурні з Северодонецька закінчують свої перші трудові зміни на спорудженні нових житлових будинків. Фахівці високо оцінюють їх роботу.

Кореспондент:
— Традицією радянських людей стало готувати до свят трудові подарунки. З чим ви прийшли до Дня будівельника?
Є. М. Сафронів:
— Є невирішені питання. Порівняно низькі темпи житлового будівництва. Треба немало зробити і для підвищення якості роботи будівельників. Однак радують нас хороші новини. До Дня будівельника закінчили 100-квартирний житловий будинок для робітників заводу друкарських машинок в Кіровограді і такий же — в Олександрії. 95 сімей нашого комбінату відзначать подвійне свято: День будівельника і новосілля. Зараз готуємо до пуску першу чергу Побузького нікелевого заводу, підтягуємо все, щоб у четвертому кварталі стала до ладу перша черга нового корпусу заводу «Червона зірка».

В день свята хочеться побажати нашим будівельникам саме хороших темпів. Хай ще дзвінкішою буде їх незтомна кельма.

ПОДІЯ СВІТОВОГО ЗНАЧЕННЯ

Прогресивна світова громадськість оцінює як важливу політичну подію сучасного міжнародного життя дружню зустріч керівників комуністичних і робітничих партій соціалістичних країн, яка відбулася в Криму. В центрі уваги її учасників були питання обміну інформацією про хід соціалістичного і комуністичного будівництва, розвитку процесу соціалістичної економічної інтеграції, підвищення життєвого рівня трудящих, а також актуальні міжнародні проблеми.

Політбюро ЦК КПРС, обговоривши підсумки зустрічі, відзначає: «Процес зміцнення згуртованості соціалістичної співдружності, що, як показала зустріч у Криму, продовжує посилюватися, на думку Політбюро ЦК КПРС, є вирішальною умовою закріплення і розвитку успішних, досягнутих на міжнародній арені братиїми соціалістичними країнами і просування вперед по шляху будівництва соціалізму і комунізму».

Значні досягнення соціалістичних країн в усіх галузях діяльності справляють величезний вплив на мільйони людей на всіх континентах. Тепер тільки на країні — члени Ради Економічної Взаємодопомоги припадає приблизно чверть світового національного доходу. Соціалістичні держави, що входять в РЕВ, виплавляють приблизно на 50 процентів більше сталі, виробляють на 73 проценти більше електроенергії, ніж країни «світового ринку». Національний дохід і промислове виробництво членів РЕВ зростають швидше, ніж у країнах «світового ринку» і в усій світовій капіталістичній системі.

СРСР та інші держави соціалістичної співдружності прагнуть використати свою реальну вагу в інтересах усіх революційних сил і зміцнення миру на землі.

А. КРАСИКОВ,
(ТАРС).

БУДУЮТЬСЯ КІРОВОГРАДЦІ

Комплексна бригада Василя Степановича Наконечного (густ «Кіровоградважбуд») напередодні свята знову рапортувала про свої нові виробничі досягнення. Щодня молоді будівельники, які споруджують гуртожиток для робітників Кіровоградського заводу радіоапаратури, перевиконують норми майже в два рази.

На знімку: члени комплексної бригади Олена Проценко, Микола Пилипук та Микола Рафес.

Фото В. КОВПАКА.

ІНСТРУКТОР АНФАС І ПРОФІЛЬ

ГОСТЯМИ «Молодого комунара» за круглим столом були: перший секретар Компаніївського райкому комсомолу Адам Коротченко, другий секретар Онуфрїнського райкому комсомолу Микола Осташко, перший секретар Новомірогородського райкому комсомолу Анатолій Тамашов, завідувач відділом комсомольських організацій Петрівського райкому комсомолу Анатолій Ковальов, секретар Олександрійського райкому комсомолу Світлана Зозуля, інструктор Новоукраїнського райкому комсомолу Володимир Поповкін, Павло Дрозд — секретар комітету комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд» (Кіровоград).

В бесіді взяв участь другий секретар обкому комсомолу Михайло Громовий.

Виходячи з тої неперечної істини, що інструктор — посада досить помітна в районному чи міському комітеті комсомолу, що кадри інструкторів змінюються частіше, ніж інші, відділ комсомольського життя редакції та відділ комсомольських організацій обкому ЛКСМУ вирішили обговорити в черговій бесіді «Круглого стола» питання про коло обов'язків інструктора та стиль і методи його роботи.

1. ОТЖЕ, КОЛО ОБОВ'ЯЗКІВ

В. Поповкін: Мабуть, немо в нашому райкомі таких справ, до яких би, в тій чи іншій мірі, не доклав своєї праці інструктор. Нині найважливіше — організація соціалістичного змагання молоді на честь 50-річчя утворення Союзу РСР. Йому слід віддавати всі знання, сили, вміння, здібності. Та одними руками, ясно річ, весь світ не обхопиги. Незважаючи на цікавиту очевидність цього твердження, єдиних рекомендацій щодо кола обов'язків інструктора в масштабах області не існує. Назріла потреба виробити їх. Інструктор ні в якому випадку не повинен перетвердуватися в ординарця, котрий виконує безліч дрібних доручень. Тижневим планом, що затверджується завідуючим відділом чи секретарем, він передбачає обсяг роботи на тиждень і здійснює її у суворій відповідності з планом. Але поки що я видаю бажане за дійсне.

А. Коротченко. Що повинен вміти інструктор? Він повинен вміти працювати з різними категоріями комсомольських організацій — в школі і в установі, на промисловому підприємстві і в колгоспі. Наш інструктор повинен бути «нарядів» і має можливість творчо працю-

ТЕАТР

До братньої Молдавії

Нинішнє гастрольне літо в Кіровограді є яскравою ілюстрацією дружби культур братніх народів Союзу РСР. Перед кіровоградцями виступали майстри мистецтва з Білорусії, Грузії, Вірменії, Азербайджану та інших союзних республік. Театральний липень порадував глядачів Кіровограда у області знайомством з творчістю кишинівців.

Зовсім недавно кіровоградці проводжали молдавських артистів додому, а вчора кишинівці тепер зустріли у себе колектив Кіровоградського українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, який приїхав туди на гастролі.

Напередодні, за традицією, громадські міста урочисто проводжали кропивничан у гастрольну подорож. З побажанням успішних виступів у Молдавії до артистів звернулася заступник голови обласного комітету С. М. Чабаненко. Гідно репрезентувати національне театральне мистецтво у братній республіці побажав колективі театру начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський.

Вчора в Кишиневі відбулось відкриття гастролей, було дано перші вистави. Протягом місяця молдавський глядач побачить кращі роботи театру.

Л. МИКОЛАЄНКО.

В НАШОМУ РАЙОНІ

Дендропарк Весело і цікаво відпочивають діти на майданчику, який обладнано спеціально для них.

Фото В. КОВПАКА.

ТО ТАК: якщо в тебе є велика мота ти вмійш використати правильно свій час, визначиш реально і чітко, чим маєш «завантажити» себе — тоді, вважаєш, ти вибрав добрий орієнтир до свого скодження.

Деякі молоді люди вважають: «Скінчив справу — гуляй сміливо». Одже, виходить, можна блукати вулицями, скільки хочеш засиджуйся за кухлем пива чи годинами забивай «козла» в колі любителів доміно. В кращому випадку — скільки хочеш сиди перед телевизором. Свій вільний час кожен може витратити на проведення дозвілля. Та вільний час — то не час, вільний від відповідальності перед суспільством.

Це так. От ми періодично згадуємо про п'ять соціальних завдань, про права людини. І менше — про інші громадянські обов'язки. Про те, що маєш зробити сам (те, що не повинен робити за тебе інший). Ми кажемо, що за молоді люди несе відповідальність школа, комсомольська організація, колектив. І тут рідко підкреслюємо, що сама людина (в стократ!) несе відповідальність за себе: за те, яка вона є, що вона робить, що несе іншим...

Згадує Сергія Лазо, людину яка віддала своє життя заради щастя свого народу. Ось як, наприклад, він склав схему своєї самоосвіти:

«На першому плані стоїть глибоке і ґрунтовне знайомство з математикою, механікою, астрономією, фізикою, кімією. Широке знайомство з суспільствознавством взагалі... Знайомство з юридичними і історичними науками. Література російська і зарубіжна. Нові мови: німецька, англійська, французька. Правильний спосіб життя... Щоденна фізична робота, загартування тіла, розтирання холодною водою, правильний восьмигодинний, але не менше 7 годин сон. Слухати лекції, відвідувати театри, музеї, галереї, бібліотеки... Вдень ніхто не повинен заходити, дотримуватись не наїритує. Та і на кожен вечір віддавати товаришам. Грати в шахи, брати участь в громадському житті університету, неодмінно бути присутнім на зборах. Одежа скромна, студентська, не олігатись занадто тепло... На ніч — філософія, поезія, мистецтво. Намагатись як можна більше подорожувати. Спорт: гробля, велосипед, мотоцикл, плавання, сокольська гімнастика, лижі, фотографія...»

Він мав мету і цінував час, вмів регулювати ним. Ба хотів припинити якнайбільше користі людям. І він багато встиг за своє коротке життя...

Якось я повів розмову про це в селі. А хлопці одразу почали сперечатись:

— Як візьмешся до філософії, коли до пізньої години в бригаді? Після цього ще й кажуть: чого не викинеш?

І тоді я розповів їм про Катерину Захаренку, доярку з колгоспу «Українка» Гайворонського району. Вона теж певною мірою працювала на фермі. І не погано працювала — очолювала змагання молодих тваринників району. Та це — обов'язки комсомольського активіста, агітатора, потім — пропагандиста. І постійна робота над книгою. Комсомолка Катерина Захаренко вчилася заочно в сільськогосподарській академії, хотіла, щоб її знання і досвід допомогли колгоспникам полегшити їх

Продовжуємо розмову „ТВІЙ ВІЛЬНИЙ ЧАС“

інституті, керував хорошою кафе-лою. Вдень — лекції в студентській аудиторії, в суботу й неділю — консультація для заочників. Репетитор, концерти. Здавалося б, людина не знає нічого, окрім цих справ. Але ні. «Викрощає» суботний час — сідає за піаніно і кличє до себе сина; його семилітній Діма — учень музичної школи. Іншого разу батько їде з сином в Завалівку, відпочиває з ним на долинах. А то бачу їх обох в книжковому магазині — Борис В-

В МІТИ КЕРУВАТИ СОБОЮ

працю, зробити багатим господарство колгоспу...

А згадайте Людмилу Бернадську-Музику, сімнадцятирічну дівчину з села Писниці Ульяновського району. Ще зовсім юною вона стала Героїнею праці. І теж вчилася заочно в технікумі, виконувала обов'язки депутата парламенту нашої країни. Тепер вона стала зоотехніком, очолює велику тваринницьку ферму спеціалізованого господарства. І знову можна позаздрити Людмилі Анашівні, як вона вмів розподілити свій час після роботи: то виступає перед юнаками і дівчатами на комсомольських зборах, чи під час тематичного вечора, то в неї є справа до колгоспного економіста (разом вирішують справу рентабельності ферми). Її часто бачиш в сільській бібліотеці, Палаці культури, серед самодіяльних матів. І сімейні турботи...

ДУЖЕ слушно продовжив розмову вчитель Микола Стоян, що треба витрачати свій вільний час для дітей. І це правильно.

Рік тому я познайомився з випускником Одеської консерваторії Борисом Притулою. Він уже працював старшим викладачем в пед-

сильович кунув книгу про Лесю Українку, а Діма цікавився казками Грузії. Якимось почув од нього про те, що він робив минулого дня. Вранці — бігав в парку понад річку, потім — лекції. Звільнився в інституті, — сидів серед членів журі на огляді хороших колективів міста, завітав у художній салон, був у кінотеатрі, записав почути в селі народні співанки, підготував партитури для хору. І на спортивних змаганнях встиг побувати. А потім до пізньої ночі робота за книгою. Виявляється Борис Васильович готувався до вступу в аспірантуру.

Отже, все залежить від самої людини. Треба вмів керувати самим собою і тоді завжди можна буде зримо відчувати той час, який є своєрідною аружкою, що штовхає людину вперед. І тоді ми відпадемо те русло, яке винесе нас на бісричну жигу. В ньому ми віддамо себе собі і іншим.

В. ЧАПОВСЬКИЙ, інструктор обкому професійки працівників сільського господарства, лікар.

РАЙКОМУ

вати з первинними організаціями. Ми підтримуємо його, дбаємо про авторитет, нарівні з іншими він розробляє теми на, так звана, апаратне навчання, котре відбувається щопонеділка з працівниками райкому.

А Тамашов. Наш інструктор має сім папок — сім «своїх» питань. Внески, ріст комсомольських рядів, змагання молоді, регулярність збирання зборів у первинних організаціях — його діло. А від численних інформацій, звітів та інших документів, котрі виходять з райкому, він цілком звільнений.

2. СТИЛЬ І МЕТОДИ

В. Поповкін. Найзакливіше для інструктора — підтримувати постійні контакти з комітетами первинних організацій.

А. Тамашов. Левина частка робочого часу інструктора має належати безпосередньо первинним організаціям. Його особиста участь повинна бути в усьому — від допомоги оформити протокол зборів до комсомольсько-молодіжнього весілля. Інструкторові протипоказане адміністру-

вання, команда, серед комсомольців хочеться бачити його товаришем тих юнаків і дівчат, котрі хочуть почути розумну пораду й одержати практичну допомогу.

А. Ковальов. Інструкторові шкодить писанина. Якнайменше писанини і якнайбільше живої, творчої роботи з масами молоді! Для нього мало показати, як оформити протокол чи провести тематичний вечір. Якщо танець — хай танцює сам. Якщо пісня — хай співає, візьме у руки баян. Коли хочете, мислю собі інструктора масовиком, нечоваром корюших справ, здатним запалити юнаків та дівчат, повести їх за собою.

М. Осташко. Виховувати — це заваданий інструктора. І впливати в першу чергу не на зразкових комсомольців — навздо виховувати вихованих, — а на порушників дисципліни. Інструктор — людина з районного комітету, і вже це надає його словам неабиякої ваги.

Особливо ефективною буде робота інструктора,

коли він шукатиме контактів з партійними організаціями. Комуністи подають нам неоціненну допомогу, відчутну в усіх наших справах.

С. Зозуля. Я надаю великого значення індивідуальній роботі інструктора з комсомольцями, особливо з тими, хто схилив у житті. Спільно з комітетом комсомолу, і спираючись на нього, він має продумати шляхи впливу на молоді, вишукуючи, в першу чергу, все те, що є хорошим в людях.

Інструктор має бути людиною несхитних комуністичних переконань, багату на знання, вимогливою до себе й до інших. Такою людиною, яка безмежно віддана своїй справі і вірить в доцільність своєї роботи.

(Закінчення в наступному номері)

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 12 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М.). 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн України для сліх. (М.). 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М.). 10.15 — Для дітей «Лічилочка». (М.). 10.45 — «Сьогодні» — День фізкультури. (М.). 12.00 — Виступ учасників художньої самодіяльності. (Донецьк). 12.30 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М.). 13.00 — «Горизонт». (Ленінград). 13.45 — «Людина і закон». (М.). 14.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М.). 14.45 — «Сім днів Оршанського заводу «Червоний борець». Передача пошти. (М.). 15.00 — Кудожній фільм «Удар! Ще удар!». (М.). 16.30 — Міжнародна виставка. (М.). 17.00 — О. Корнійчук. «Платон Кречет». Спектакль Московського драматичного театру на Малій Бронній. (М.). 19.15 — Новини. (М.). 19.30 — Продовження спектаклю «Платон Кречет». (М.). 19.30 — Кольорове телебачення. Фінал Кубка СРСР з футболу. «Спартак» — «Торпедо». (М.). 21.30 — Програма «Час». (М.). 22.00 — Концерт на замовлення спортсменів. (М.). 22.45 — Новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.25 — Програма передач. (К.). 16.30 — «Сьогодні» — Всесоюзний день фізкультури. (К.). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 18.00 — «Сьогодні» — Всесоюзний день фізкультури. Телефільм «Цей дивний спорт». 19.30 — «На дачі республіки». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.30 — Ф. Легер. «Град Люксембург». Вистава Саратовського театру опери та балету ім. Чернишевського. (К.). В перерві — «На добраніч, діти!». програма «Час».

(М.). 22.15 — Вечірні новини. (К.).

НЕДІЛЯ, 13 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М.). 9.05 — Репортаж «Гімн України для дітей». (М.). 9.20 — Новини. (М.). 9.30 — Для юнацтва. «Шукачі». (М.). 10.00 — «Музичний кіоск». (М.). 10.30 — «Сьогодні» — День будівельників. (М.). 11.00 — Кольорове телебачення. Концерт для будівельників. (М.). 11.45 — В ефірі — «Молодість». (М.). 12.35 — Кольорове телебачення. Для дітей. Програма мультфільмів. (М.). 13.00 — «Сільська година». (М.). 13.55 — Новини. (М.). 14.00 — Дні воїнів Радянської Армії і Флоту. (М.). 14.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Висота». (М.). 16.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М.). 17.00 — Для школярів. На прикляку «Шкільний в'їзд». (Львів). 18.35 — Сім днів Оршанського заводу «Червоний борець». Передача пошти. (М.). 18.50 — Перший випуск щоденного кіногляду «Москва». (М.). 19.00 — Кольорове телебачення. «Співзвук народних артистів РРФСР Г. Ковальова». (М.). 19.30 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Шлях себе». (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Естрадний огляд. (М.). 22.45 — Новини. (М.).

Сьогодні— День фізкультурника

ЗА ВОЛЮ ДО ПЕРЕМОГИ

ПОЛІНА АРХИПІВНА дивувалась: щось незвичайне коїлося із сном. То, було, ковчій його не розбудив, а тепер встає на літатори години раніше, розтирається холодною водою, робить зарядку. А до школи не йде — біжить. Михайло сміється.

— Якщо хочеш бути хорошим спортсменом — цінуй кожну хвилину, — поспивай він матері і став перед нею у боксерську позу. — Тренер сказав для мене особистий графік. Щоранку юнак біг до сусіда Олександра Борисовича Курцова — спортсмена-ентузіаста, громадського тренера.

— Через два місяці — змагання, — звернувся ніхось до юнака Олександр Борисович. — Виступатимеш на рині. Противники у тебе досвідчені.

Михайло Литвинюк виграв перші зустрічі. А ось у Чернівцях, на першості республіканської ради у другому ж бою програє харківському боксеру. Зрозумів: не витримує темпу. Тож знову — тренування і тренування.

І вже минулого року, виступаючи у Миколаєві на першості республіки серед студентів, Михайло переміг у турнірі і став кандидатом у майстри спорту. Та ось зустріч в Кіровограді в досвідченим львів'янином Володимиром Храпцовим — чемпіоном ЦР ДСТ «Буревісник».

Гонг Храпцов кидается вперед. Він любить атакувати і більшість боїв виграв з явною перевагою. Та цього разу його удари різко досягають цілі, провалюючись у морозецю. А кіровоградець зміло контратакує, наносить сильні удари. Руки Храпцова сугіт, а удари Литвинюка досягають цілі.

Короткі хвилини чекання. І ось суддя на рингу піднімає руку кіровоградця. Його, тепер уже чемпіона спартакіади вузів, вітають із заслуженим успіхом. За цей бій наш земляк був нагороджений призом обкому комсомолу «За волю до перемоги».

Ю. СТОРЧАК.

ПЕРШІ ЗНАЧКІСТИ

Напередодні свята юнаки та дівчата обласного центру склали норми ГПО. Золотий значок третього ступеню отримала учениця ДЮСШ при спортклубі «Зірка» Вікторія Драган — бронзовий призер спартакіади УРСР. Таку ж нагороду отримав Олександр Параскева — вихованець цього ж спортклубу — чемпіон області з бігу на 1500 метрів. Нормативи комплексу ГПО разом з молодими фізкультурниками склав ветеран заводу «Червона зірка» П. З. Іпатюк.

В. НЕЧИПОРЕНКО,
інструктор облпроф-
ради.

КРАСИ І СИЛИ ДЖЕРЕЛО

ІНІШНІЙ рік багатий на спортивні події. Стартував новий комплекс ГПО, відбулися масові змагання профспілкової спартакіади республіки, а 26 серпня фінішуватиме факельна естафета з олімпійським вогнем. Найсильніші спортсмени країни борються за золоті медалі з представниками більш ніж ста держав світу. А в нас — в кожному колективі фізкультури, на стадіонах, в спортивних залах теж неабияк напруга. Сьогодні своє свято разом з мільйонами радянських фізкультурників відзначають і 59 тисяч спортсменів області, які згуртувались в ДСТ «Колос». Серед них — 5 тисяч спортсменів масових розрядів.

Кіровоградець Анатолій Блюк став кандидатом у майстри спорту з шахок, О. Ярмиш (колгосп «Дружба» Знамянського району) на республіканських змаганнях серед юніорів був п'ятим призером на легкоатлетичній доріжці. Кандидатський норматив виборов учень технікуму механізації сільського господарства велосипедист В. Влащенко.

Тепер можна назвати провідні низові колективи фізкультури, які за підсумками півріччя домоглися найвищих успіхів у спортивно-масовій роботі. Наприклад, фізкультурники колгоспу «Комінтерч» Бобринецького району на

республіканських змаганнях з велоспорту зайняли п'яте місце. Спортсмени Кіровоградського технікуму по підготовці керівних кадрів для колгоспів і радгоспів в спартакіаді серед учбових закладів Міністерства сільського господарства УРСР — теж в числі призерів: стрільці —

Сьогодні на сільських стадіонах відбудуться святкові паради фізкультурників. А потім почнуться змагання, на яких молоді складатиме перші заліки за програмою нового комплексу ГПО. Сьогодні ми вітаємо перших значкістів, які доклали чимало зусиль під час

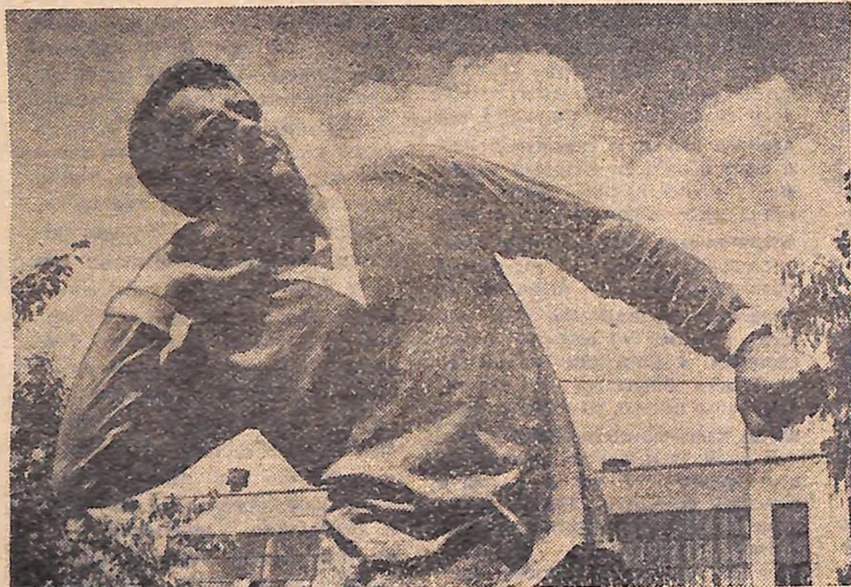
КЛИЧУТЬ СТАДІОНИ

перші, волейболісти — тренувань і домоглися високих результатів з багатьох видів спорту.

І на всесоюзних змаганнях представники нашого спортивного товариства мали успіх. Майстер спорту з стендової стрільби Валерій Власний став призером ЦР ДСТ «Колос». В числі переможців були майстер спорту з кульової стрільби Володимир Якунов, кандидат у майстри спорту з легкої атлетики Анатолій Савченко.

І РОВІДНІ спортсмени «Колоса» стали застрільниками, коли в колективах фізкультури юнаки та дівчата приступили до складання нормативів і вимог комплексу ГПО. Найкраще справи налагоджені в колгоспі «Маяк» Знамянського району, імені Богдана Хмельницького та імені Щорса Ульяновського району, на Новоукраїнському цукро-заводі.

В. КОЛОДИЦЬКИЙ, завідувачий учбово-спортивним відділом обласної ради ДСТ «Колос».

ОРІЄНТИР— КОМПЛЕКС Г П О

ШЕРЕНГИ ОЧОЛИЛИ ГРОМАДСЬКІ ТРЕНЕРИ

ЯК ЗАВЖДИ він ридився з своїми активістами. Прийшли громадські інструктори, тренери, кращі спортсмени, комсомольські ватажки з усіх виробничих діляниць. Інструктор по спорту Михайло Мицель почав:

— Минулого тижня ми говорили про спартакіадні старты, розробили графік змагань. Тепер є необхідність дещо змінити. Стартував новий комплекс ГПО. Самі знаєте, які високі вимоги ставляться до кожної вікової групи робітників нашого підприємства. Є такі, що їм потрібно буде немало тренуватись. Особливо з літніми нам належить попрацювати сповна. А хлопці і дівчата ще й складатимуть екзамени з фізичної та військово-технічної підготовки... І я пропоную закріпити за певною групою робітників громадського тренера-інструктора.

Першим підвівся Микола Феодосіювич Загоруйко, який колись вважався кращим стрільцем в усюму колективі фізкультури.

— Я зможу попрацювати з людьми в тиру.

І йому доручили групу, яка складатиме нормативи з комплексу за програмою ступеню «Бадьорість і здоров'я».

Завдання отримали Віктор Хмельницький, Олексій Іванов, Таря Артишкова, Анатолій Корчицький. Того ж тижня Михайло Мицель побував у цехах олійжиркомбінату, провів бесіди, знайомлячи людей з нормативами і вимогами нового фізкультурного комплексу. А потім прочитали лекції «Розвиток фізичної культури в СРСР», «Будь значкістом ГПО». Медсестра Раїса Шаміна проводила бесіди про особисту і громадську гігієну фізкультурника. Михайло разом з своїми активістами виготовив стенди, фотовітрини, відкрили методичний куток — все для пропаганди комплексу ГПО. Почались практичні заняття в тиру, на легкоатлетичних майданчиках. Влітку на вогневому рубежі вже побувало 249 робітників підприємства, половина з них склали нормативи з цього виду спорту на срібний і золотий значки. Найбільший успіх у тих, хто долів ступені «Сила і мужність» та «Фізична досконалість».

На перекладині вивірено силу 117 робітників, на бігових доріжках — 160.

І ось почалося сходження до фінішу. Першими право на отримання срібних і золотих значків ГПО вибороли ветеран комбінату М. Ф. Загоруйко, а серед молоді — слюсар Георгій Малюк

та начальник парокотельної ділянки Юрій Сковорогін.

Георгій Малюк, наприклад, на останніх змаганнях з кульової стрільби набрав 40 очок з 50 можливих. А на перекладині підтягнувся 13 разів.

Впровадження в дію нового комплексу ГПО неабияк активізувало в цілому діяльність всього колективу фізкультури Кіровоградського олійжиркомбінату. Тепер тут у спортивних секціях займається більше 110 спортсменів масових розрядів. Серед них тенісист Віктор Хмельницький, стрілець Ірина Рудська, волейболіст Олексій Іванов. Успішно виступають представники комбінату на сьомій спартакіаді міста. Вони були призерами, коли змагалися тенісисти, стрільці, волейболісти, городошники. Під час спартакіадних стартів, які влаштував обком профспілки працівників легкої промисловості, вихованці Михайла Мицеля не поступились нікому в першості.

... На комбінаті гаряча пора — робітники готуються до нового виробничого сезону. Коли ми завітали сюди, якраз була обідня перерва. Михайло Мицель вийшов з спортивної кімнати в тренувальному костюмі, а з ним Георгій Малюк, Анатолій Новохатній, Людмила Лебедева. Виявилось, що всі поспішали на волейбольний майданчик, де мали відбулись останні ігри спартакіади підприємства. Розпочалася зустріч. А поруч віраються силою гирьовики. Хлопці підходять до перекладини. В затінку сиділи шахісти.

Коли скінчалась гра, Михайло повідомив:

— В суботу всім на водну станцію. Складатимемо нормативи ГПО...

М. ШЕВЧУК.
м. Кіровоград.

НА ЗНІМКАХ: ВГОРІ — ОДИН З ПЕРШИХ ЗНАЧКІСТІВ ГПО — СЛЮСАР ГЕОРГІЙ МАЛЮК, ВНИЗУ — ТЕНІСІСТКА ТЕТЯНА АРТИШКОВА.

Фото В. КОВПАКА.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.